

[Jørgen Estrup]

Jeg synes, det er overraskende, at Fremskridtspartiet overhovedet ikke har opfattet den debat, der har været om bevaring af eksisterende bygninger, som jo er andet end blot fredede bygninger. Det havde været velgørende, om man bare kunne ane, at den debat havde haft en vis indflydelse også på Fremskridtspartiet. Det er dog kulturværdier, det her drejer sig om.

Dernæst vil jeg føje den bemærkning til: Der er altså andre interesser end egeninteressen og den snævre privatøkonomi. Der er bl.a. også noget, der hedder samfundsøkonomiske interesser. Når man læser forslaget og dets bemærkninger, må man få det indtryk, at der kun findes ét hensyn, egeninteressen, og at hvad der er derudover, er af det onde.

Jeg synes, man bør lægge sig på sinde i Fremskridtspartiet, at det ikke blot er ved de offentlige myndigheder, der opstår magtbeføjelser; det gør der så sandelig også, når der er tale om privatkapital. Og den magt, som man kan udøve, hvis man har privat kapital, adskiller sig aldeles ikke fra den magt, man kan udøve, hvis man har en lov i hånden, men der er den forskel, at med lovgivningen har man en demokratisk indflydelse; det har man ikke via privat kapital.

Bollmann (CD):

Der er noget ved dette forslag, der vækker, jeg vil ikke sige genkendelsens glæde, for der er ikke så meget at glæde sig over, men i hvert fald en vis genkendelse. Jeg tror, jeg har været med til at diskutere det for fem år siden.

I bemærkningerne til forslaget står der først:

»Meget, meget langt gælder, at en ejendoms ejer suverænt bør have afgørelsesretten over, hvad der skal ske på hans ejendom.«

Det er jeg ikke meget uenig i; det, jeg er uenig i, er, hvor langt dette går, for jeg mener, at med de bemærkninger har Fremskridtspartiet allerede sagt, at det ikke kan være 100 pct. Der må altså være andre ting, der spiller ind, og jeg er i hvert fald enig i, at der er både samfundsmæssige, sikkerhedsmæssige, nabomæssige og mange andre hensyn, der gør, at man ikke bare kan give frit løb.

Jeg vil ikke forlænge debatten ret meget, for jeg synes egentlig, Folketinget har vigtigere ting at foretage sig. Jeg skal derfor blot sige, at vi fra CD vil afvise det lovforslag, der foreligger her.

Mogens Elvensø (FP):

Jeg vil starte med at sige til hr. Bollmann, at Folketinget ikke kan have vigtigere ting at beskæftige sig med end folks private ting. Det er da det vigtigste.

Hvis vi går tilbage i historien og kigger på bygningsreglementet for købstæder på landet fra 1. marts 1961, stod der i dette bygningsreglement overhovedet intet om nedrivninger. I kapitel 1, § 1.1, stk. 3, står der:

»Reglementet finder anvendelse på ny bebyggelse, ombygning af og tilbygning til bebyggelse samt andre forandringer i bebyggelse eller dens benyttelse, som angivet i byggelovens § 2.«

Dengang var der ingen steder, man skulle søge om at få lov til at nedrive sin ejendom. I 1966 – 5 år efter – ændrede man bygningsreglementet. Man gjorde det lettere, men det indeholdt de samme regler om nedrivning som i det forrige, nemlig ingen.

Et nyt reglement kom den 1. juni 1972, men det indeholdt heller ingenting om nedrivninger, men så kom 1975, for så begyndte tressernes generation at få indflydelse på vores lovgivning. Det vil sige, at bureaukratisering og reglementer holdt deres indtog i samfundet, og det medførte, at vi fik et nyt reglement af 1977, hvorefter et kæmpepapirarbejde for at få lov til at nedrive begyndte.

I dette indførtes der en pligt til at ansøge om nedrivning. Man skulle næsten tegne sit hus, førend man kunne få lov til at rive det ned. Dertil kom så yderligere en ting: Kommunen skal nu angive, hvordan arbejdet skal udføres.

Disse tresseres generationer var jo så kloge, at de kunne lave et reglement i 1977, men det varede ikke længe, før dette reglement blev forsynet med 16 tillæg. I 1982 så man sig nødsaget til at komme med endnu et bygningsreglement, og her blev nedrivningsparagraffen udvidet, og der blev tilføjet reglementet en liste over, hvad der kan nedrives uden tilladelse.

Reglementet, som er lavet i 1961, havde et sideantal på 127. I dag er det vokset til 240 sider, men samtidig har man lavet et ekstra reglement, som man kalder småhusreglementet, på 79 sider. Det vil sige, at det, vi har fået, er en meget stærk bureaukratisering inden for boligbyggeriet.

Efter dette nye reglement begynder alle papirbesværlighederne. Hvis man skal rive sit hus